

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19049/2024
25.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Дабетић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Лука Атељевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5403/23 од 14.05.2024. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5403/23 од 14.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7903/19 од 07.07.2023. године усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да заједничку имовину тужиље АА из ... и туженог ББ из ... стечену у току трајања брачне заједнице представља право својине на кући, кућни број .. у Ул. ... у ..., на кп. ..., са правом заједничке својине на кп. .. уписаној у ЛН .. КО ..., што је тужени дужан признати; те утврђено да је тужиља АА по основу доприноса у стицању у току трајања брачне заједнице са туженим ББ сувласник на кући, кућни број .. у Ул. ... у ..., на кп. .. са уделом од $\frac{1}{2}$ идеална дела и носилац заједничке својине на кп. .. КО ..., што је тужени дужан признати и трпети да тужиља настави поступак легализације и да своје право сусвојине на објекту упише у јавне књиге када се за то стекну законски услови, а право заједничке својине на кп. .. упише по правноснажности ове пресуде без даљег одобрења и сагласности туженог. Обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 860.000,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 5403/23 од 14.05.2024. године одбио жалбу туженог као неосновану и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 7903/19 од 07.07.2023. године и одбио захтеве странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-други закон) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреда из става 1. тог члана Закона пред другостепеним судом од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Неосновано се ревизијом указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, истицањем да од стране тог суда у поступку по жалби није санкционисано поступање првостепеног суда који је одбио извођење доказа економско-финансијским вештачењем и суштински није дата оцена о стварним жалбеним разлозима туженог. Насупрот таквим истицањима, другостепени суд је подробно образложио са којих разлога су неосновани жалбени наводи о учињеној битној повреди поступка првостепеног суда, које као правилне прихвата и овај суд. Према садржини побијане пресуде, другостепени суд је прихватио чињенично стање утврђено првостепеном пресудом и примену материјалног права, оценио битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности, те поступио у складу са одредбама члана 396. став 1. и 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су засновале брачну заједницу закључењем брака 11.01.1992. године, заједничке деце немају, брак је разведен 25.09.2019. године. Тужени из првог брака има сина рођеног 1989. године, са којим тужила има добар однос. Странке су одржавале редовне и блиске односе са сином туженог, водили га на прославе и летовања и заједно доприносили његовом издржавању. Током трајања заједнице живота и тужила и тужени су радили, првих неколико месеци тужила у приватној фирми, надаље у правосуђу, прво као сарадник и судија Општинског суда у ... до 2003. године, потом као саветник у ... суду Србије, а од 2018. године као судија ... суда. Тужени је био запослен у ЈП „Електропривреда ...“ до 1993. године, надаље радио као адвокат, у периоду од 2010. године до развода брака странака био је на функцији судије ... суда Републике Србије. Тужила и тужени су водили заједничко домаћинство, заједнички су подмиривали трошкове и стицали имовину.

Од заснивања брачне заједнице странке су живеле у ... у друштвеном стану од 55м² добијеном на коришћење од послодавца туженог. Тај стан је као заједничка имовина супружника стечен откупом из друштвене својине у 1993. години за откупну цену у вредности 600 DM. Стан је продат 1995. године за 50.000 DM и купљен други стан у ... површине 70м² за купопродајну цену 55.000 DM, реновиран уз издатак од 8.000 DM и продат у октобру 1998. године за 70.000 DM. Странке су наставиле да живе у ... у стану у ком је тужени обављао адвокатску делатност и који је такође купљен у току трајања брачне заједнице странака, уз узете и враћене позајмице у току трајања

заједнице живота. Овај стан је продат у лето 1999. године по вишој цени од плаћене при куповини, односно продат је за купопродајну цену која је износила 45.000-50.000 DM. Два месеца пре продаје овог стана, странке су се из ... преселиле у Београд, где су око годину дана становали код сродника, затим у изнајмљеном стану, све до завршетка изградње овде спорне куће у коју су се уселили 01.07.2000. године.

Предметна кућа на адреси ... бр. .. у ... изграђена је на кп. .. . За ову парцелу тужилја је као купац закључила купопродајни уговор 24.08.1998. године са продавцима којима је исплаћена купопродајна цена од 37.500 DM. Градња куће је отпочела у октобру исте године и завршена у јуну 2000. године. За потребе градње ангажована су средства од продаје стана у ... и средства од прихода остварених у заједници странака. Кућа је у два наврата реновирана у току трајања заједнице живота странака. Кућа се састоји од приземља и спрата, нето површине 248,37м². На основу вештачења утврђене су грађевинске вредности: према изведеним радовима са стањем у време завршетка објекта у 2000. години грађевинска вредност износи 189.078,25 DM, грађевинска вредност изведених радова у периоду од 2000-2005. године износи 16.784,25 евра, грађевинска вредност изведених радова реновирања у периоду од 2015-2016. године износи 19.021,29 евра, а грађевинска вредност са стањем на дан престанка брачне заједнице странака 25.09.2019. године износи 132.736,47 евра. Заједнички захтев странака за легализацију овог објекта изграђеног без грађевинске дозволе поднет је 28.12.2007. године, а након што је за себе исходно упис права на кп. .. КО ... тужени је поднео нов захтев за легализацију на своје име.

Врховни суд сматра да су нижестепени судови, код овако утврђеног чињеничног стања, правилно усвојили тужбени захтев тужилје и утврдили њен сувласнички удео од $\frac{1}{2}$ на непокретности стеченој у току трајања брачне заједнице са туженим.

Одредбом члана 171. став 1. Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Деобом заједничке имовине, у смислу Породичног закона, сматра се утврђивање сувласничког односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини, сходно одредби члана 177. истог закона.

У смислу одредбе члана 180. став 2. Породичног закона, претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки.

У конкретном случају, предметна непокретна имовина стечена је радом у току трајања заједнице живота у браку тужилје и туженог и због тога она представља њихову заједничку имовину на којој су удели супружника једнаки пошто тужени није доказао већи удео у стицању заједничке имовине.

Неосновано се ревизијом туженог истиче да је након спровођења грађевинског вештачења, вештак економско – финансијске струке могао да утврди колико је тужилја материјално могла, или није могла, допринети стицању предметне непокретности, да је такво вештачење предложено али није одређено, држећи да је оно било потребно.

У конкретном случају, ради се о имовини која је заједнички стечена у току трајања заједнице живота у браку и одређивању удела у заједничкој имовини према датом доприносу у њеном стицању. У питању није издвајање тековинског удела једног

супружника у односу на посебну имовину другог супружника. О уделу тужиље од 1/2 дела на заједнички стеченој имовини одлучено је применом доказно необорене законске претпоставке о једнаким уделима, уз дате чињеничне и правне разлоге који такву одлуку опредељују.

У току трајања брачне заједнице оба супружника су радом остваривали приходе и доприносили стицању имовине. У заједници живота у браку дошло је и до улагања вредности заједнички стечене имовине у ... ради изградње куће на заједнички стеченом плацу. Из утврђених чињеница произлази да је плац купљен и кућа изграђена из акумулације средстава која нема извор у посебној имовини. Реновирање куће је изведено у истом режиму постојања брачне и економске заједнице.

Ревизија није основана у разлозима оспоравања побијане пресуде.

У ситуацији као овде, када се не докаже висина прихода супружника са претензијом на већи или искључиви удео на непокретности, нема услова да се удео другог супружника одреди разматрањем о висини његових прихода према утврђеној вредности непокретности, како је од стране туженог предлагано. Поред тога, приходи од зараде су само један од критеријума код утврђивања удела у заједнички стеченој имовини током брака. У овом случају правилно је вреднован допринос тужиље у стицању заједничке имовине, јер рад тужиље није ограничен само на рад у правосуђу, већ и на породичне послове у старању о домаћинству и обезбеђењу услова туженом за стицање зараде, те је допринос тужиље свеобухватнији од вредности њених прихода.

С обзиром да у спроведеном поступку није доказано да супружници приходима од рада нису заједнички управљали и располагали, да је постојао режим посебне имовине и засебних уштеђевина из извора који не потиче од заједничког рада у браку супружника, као ни да је порекло новца за куповину плаца, градњу и реновирање куће из посебне имовине и прихода од посебне имовине једног од супружника, неодрживо је свако даље оспоравање закључака о заједничком стицању и једнаким уделима супружника на имовини непокретности. Неприхватљиви су и наводи ревидента у односу на вредновање доказа, јер оцену доказа даје првостепени суд, а другостепени суд је образложио зашто је дату оцену прихватио и неоснованим оценио жалбено оспоравање. Сваким даљим оспоравањем правилности датих оцена оспорава се у суштини утврђено чињенично стање, што у ревизијском поступку није дозвољено, без обзира што формално тај разлог побијања у ревизији није означен. Одредбом члана 407. став 2. Закона о парничном поступку изричито је прописано да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. овог закона, што овде није случај.

Према оцени Врховног суда о основаности тужбеног захтева у овој правној ствари одлучено је правилном применом материјалног права и правила о терету доказивања у складу са одредбом члана 231. став 3. Закона о парничном поступку, применом меродавних одредаба Породичног закона.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Захтев тужиље за накнаду трошкова датог одговора на ревизију оцењен је неоснованим, јер одговор на ревизију није нужан и не представља трошак потребан

ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је о том захтеву одлучено као у ставу другом изреке, применом члана 165. став 1. истог закона.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић